

RĂZBOIUL LUMILOR

H.G. WELLS

Repovestire de Eric Brown
Ilustrații de Felix Bennett

PERSONAJELE

Povestitorul

Povestitorul este martor la invazia marțienilor. Va scăpa cu bine din confruntare? Cum va fi viața lui de acum înainte?

Soția povestitorului

Soția povestitorului fuge în alt oraș, dar va fi oare la adăpost?

Își va mai revedea vreodată soțul?

Pastorul

Pastorul este cuprins de groază. Îi va pune într-un pericol și mai mare pe el și pe povestitor frica ce îl stăpânește?

Artileristul

Artileristul este un soldat iscusit. Se poate baza omenirea pe asemenea oameni pentru a-i învinge pe invadatori?

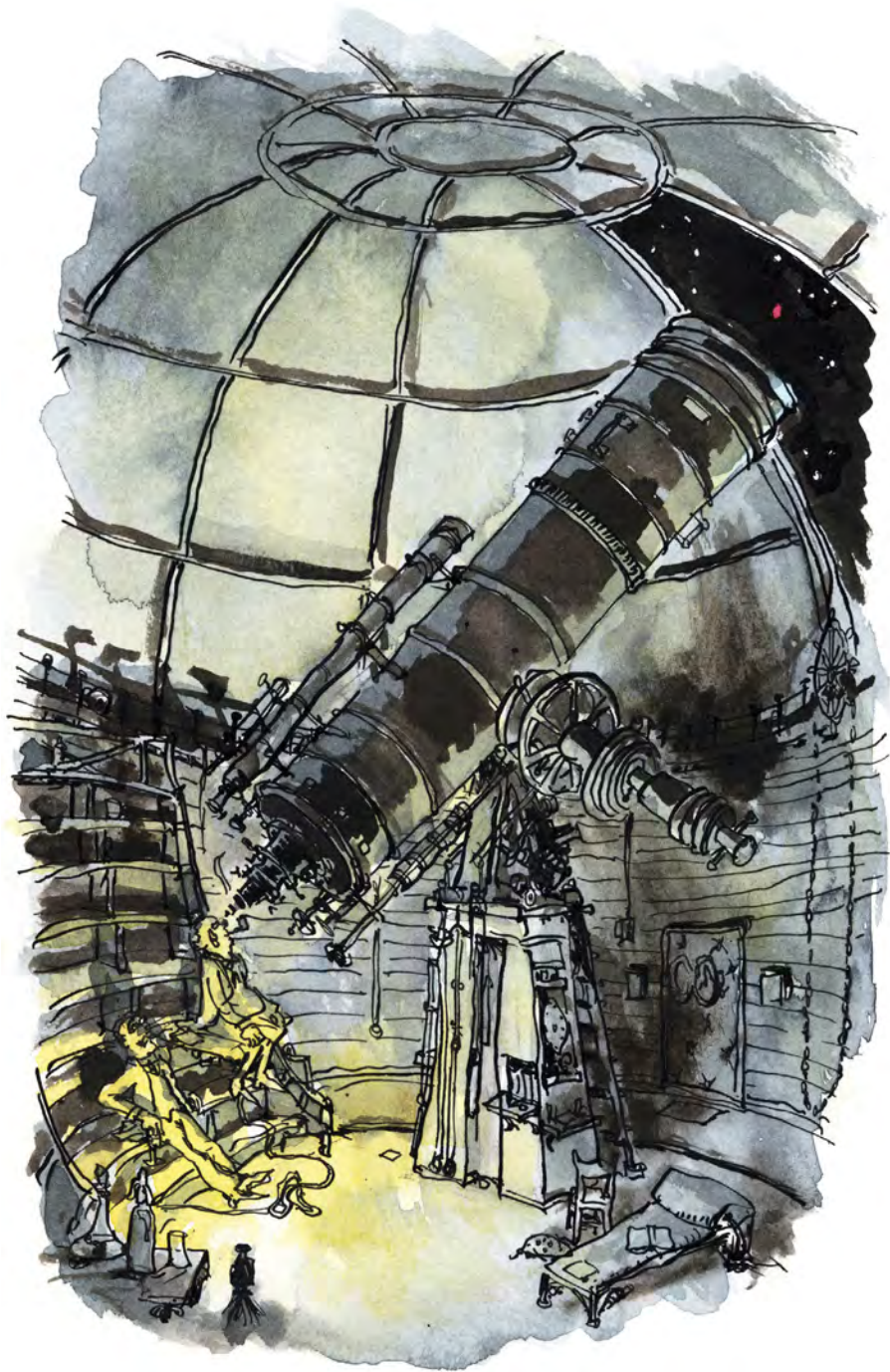
Ogilvy

Ogilvy este unul dintre primii oameni care îi salută pe marțieni. Va rămâne în viață ca să povestească ce a văzut?

Marțienii

Marțienii și-au părăsit planeta muribundă și vor să se stabilească pe Pământ. Vor putea trăi în armonie cu noi sau va fi nevoie să luptăm pentru supraviețuire? Cum poate fi ucis un marțian?

RĂZBOIUL LUMILOR

Cine și-ar fi imaginat, la sfârșitul secolului al XIX-lea, că Pământul e supravegheat de ființe cu o inteligență superioară, care ne invidiază pentru planeta noastră și ne-au pus gând rău? Planeta Marte, vă reamintesc, se învârte în jurul Soarelui la o distanță de 225 de milioane de kilometri. Are aer, apă și tot ce e nevoie pentru a susține viața. Cu toate acestea, de-a lungul timpului, scoarța ei s-a răcit, aerul s-a rarefiat, iar nivelul oceanelor a scăzut. Marte este o lume care moare încet. Marțienii au scrutat cu lăcomie prin nemărginirea spațiului cosmic și și-au oprit privirea asupra planetei noastre calde, cu apă din belșug... și au plănuit invazia.

În urmă cu șase ani, într-o noapte, astronomii au observat pe suprafața lui Marte o enormă explozie de gaze. Instrumentele lor indicau o formațiune incandescentă care venea spre Pământ cu mare viteză. Ziarele n-au

acordat prea mare atenție faptului, așa că cei mai mulți habar n-aveau despre unul dintre cele mai mari pericole care amenințaseră vreodată omenirea.

În noaptea următoare, prin telescopul lui Ogilvy, prietenul meu astronom, am văzut fenomenul cu ochii mei. Pe parcursul următoarelor zece nopți, la exact aceeași oră, noi și mulți alți observatori am urmărit același lucru. O masă de flăcări se îndrepta spre Pământ, câte una în fiecare seară.

Fascinat de ceea ce vedeam, nu mi-a trecut totuși nicio clipă prin minte că acele lucruri care goneau cu mii de kilometri pe secundă, apropiindu-se tot mai mult, erau proiectile lansate de marțieni. Cu atât mai puțin că flăcările respective vor aduce atâta nenorocire și moarte pe Pământ. În fiecare noapte, mă întorceam de la observatorul lui Ogilvy în tihna căminului meu, la soția mea iubitoare. Lumea părea a fi în siguranță.